

مقایسه میزان کلونیزاسیون استرپتوکوک میوتانس و اکتینومایسس ویسکوزیس در قبل و در دوران ماه رمضان در روی سطح دندان[□]

دکتر رسول مفید^{*}، دکتر آیدین سرودی^{**}، دکتر مهدیه طالب مهر^{**}

Comparing the amount of streptococcus mutans and actinomyces viscosus colonization before and during the month of Ramadan on the teeth surface

¹Mofid R. DDS. MS. ²Sorodi A. DDS. ²Taleb Mehr M. DDS.

¹Assistant Prof., Dept. of Periodontics, Dental School, Shahid Beheshti University of Medical Sciences, Tehran-Iran. ²Dentist.

Key Words: Streptococcus mutans, Actinomyces viscosus, Fasting.

Purpose: During the month of Ramadan, oral hygienic habits, dietary, repetition of food receipt and the amount of received food change. It seems the factors effect on composition and quantity of dental plaque, dental caries and periodontal condition. Therefore, this study assessed the Ramadan effect of bacterial colonization on teeth surface.

Methods & Materials: In this study thirty student of Shahid Beheshti University, aged between 18 and 24 (the same of both sex) that kept the fast at least for 20 first day of the month of Ramadan, were selected on special condition in 2001. The mandibular first molar of selected cases was sampled with strilled paper point 20 days before Ramadan and paper points were cultivated initially in the Trypticase Soy Broth and then in the special media of streptococcus mutans and actinomyces viscosus. These steps were repeated 10 days and one day before Ramadan and on first, 10th and 20th days of Ramadan. In this manner, dietary examination was done three times before and in the month of Ramadan. The differences were assessed by Paired t – test.

Results: In the comparison between streptococcus.m and actinomyces.v colony count on first, 10th and 20th days of Ramadan with basic colony count (mean of three sampling before Ramadan), no significant difference was seen by Paired t - test statistically. The amount of sucrose, mono, di and poly saccharides indicated increased significantly in diet and the amount of fibers decreased.

Conclusion: In the streptococcus.m and actinomyces.v colony count no difference was seen. The amount of carbohydrate consumption increased in Ramadan. *Beheshti Univ. Dent. J. 2005; 23(1):151-159*

خلاصه

سابقه و هدف: در ماه رمضان رژیم غذایی، عادات بهداشتی دهان، تکرار دریافت غذا و میزان غذای دریافتی تغییر می یابد و این عوامل در ترکیب و کمیت پلاک میکروبی موثر می باشند و این تغییر در پلاک میکروبی می تواند پوسیدگی دندان و تخریب اتصالات پرئودنتالی را تحت تاثیر خود قرار دهد، بنابراین این تحقیق با هدف بررسی تاثیرات ماه رمضان بر روی موارد ذکر شده انجام پذیرفت. مواد و روشها: این تحقیق تحلیلی با تکنیک مشاهده و با استفاده از فرم اطلاعاتی جهت ثبت مشاهدات انجام گرفت. در این مطالعه ۳۰ نفر از دانشجویان دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی در سال ۱۳۸۱ که در محدوده سنی ۱۸ الی ۲۴ سال (به طور مساوی از هر دو جنس) داشته و که حداقل ۲۰ روز اول ماه رمضان را روزه گرفته بودند برحسب شرایط خاصی انتخاب شدند.

[□] مرکز تحقیقات علوم دندانپزشکی

^{*}استادیار گروه پرئودانتیکس، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی

^{**}دندانپزشک

۲۰ روز مانده به ماه رمضان توسط کن کاغذی استریل از دندان مولر اول پایین نمونه های انتخاب شده، نمونه برداری شد. کن های کاغذی ابتدا در محیط آبگوشت و بعد در محیط های اختصاصی استرپتوکوک میوتانس و اکتینومایسس ویسکوزیس کشت داده شدند. همین مراحل ۱۰ روز مانده به ماه رمضان و یک روز قبل از شروع ماه رمضان و در روزهای اول، دهم و بیستم ماه رمضان تکرار شدند. برای بررسی رژیم غذایی نیز قبل از ماه رمضان و در ماه رمضان، فرمهای تغذیه ای توسط کارشناس تغذیه تکمیل شدند.

یافته ها: مقایسه میان شمار کلونی های استرپتوکوک میوتانس و اکتینومایسس ویسکوزیس در روز اول، دهم و بیستم ماه رمضان با شمار کلونی پایه (میانگینی از سه نمونه گیری قبل از ماه رمضان) در آزمون t زوجی از لحاظ آماری اختلاف معنی داری را نشان ندادند. در مورد رژیم غذایی نیز میزان مصرف ساکارز، مونو و دی و پلی ساکاریدها افزایش معنی داری در ماه رمضان داشتند و از طرفی مصرف فیبرها با کاهش همراه بود.

نتیجه گیری: میزان استرپتوکوک میوتانس و اکتینومایسس ویسکوزیس در ماه رمضان تغییری نکرد. میزان مصرف مواد قندی در ماه رمضان افزایش یافت.

تاریخ تأیید مقاله: ۸۳/۷/۱۸

تاریخ پذیرش مقاله: ۸۳/۳/۱۶

واژه های کلیدی: استرپتوکوک میوتانس، اکتینومایسس ویسکوزیس، رژیم غذایی

مجله دانشکده دندانپزشکی دانشگاه علوم پزشکی شهید بهشتی سال ۱۳۸۴؛ جلد (۱) ۲۳: صفحه ۱۵۱ الی ۱۵۹

مقدمه

همچنین کم یا زیاد شدن غذا یا بهم خوردن بالانس نمی تواند بیماری را تحریک نماید و یا نمی تواند تاثیر اساسی بر روی منحنی تکمیلی یا پیشگیری بیماری پریدنتال داشته باشد ولی بصورت غیر مستقیم تغذیه می تواند تکامل و مقاومت و ترمیم پریدنشیوم را تحت تاثیر قرار دهد که بصورت عاملی تشدید کننده نقش بازی می کند^(۷).

از آنجایی که در ماه رمضان رژیم غذایی، عادات بهداشتی دهان، تکرار دریافت غذا و میزان غذای دریافت شده تغییر می یابد، تغییر در میزان میکروارگانیسمها انتظار می رود. از طرفی در روند تشکیل پلاک میکروبی، کلونیزاسیون ابتدایی میکروبوها بر روی سطح دندانها بعد از چند ساعت صورت می پذیرد که باکتریهای متفاوتی بر

تخریب اتصالات پریدنتالی حاصل عملکرد متقابل میان ژنتیک و عوامل محیطی، باکتریها و میزبان می باشد^(۱-۳).

در حال حاضر نقش اولیه باکتریها در اتیولوژی و پاتوژنز بیماریهای پریدنتالی به اثبات رسیده است^(۴،۵).

رژیم غذایی میزبان در کمیت و ترکیب پلاک میکروبی موثر می باشد^(۶).

استرپتوکوک میوتانس باکتری گرم مثبت و بی هوازی و کروی است که نقش گسترده ای در شروع پوسیدگی دندان دارد. همچنین مصرف کم قند در رژیم غذایی باعث کاهش میزان میکروارگانیسمهای مسئول پوسیدگی می شود^(۷-۹).

اثر تغذیه در بیماریهای پریدنتال آنگونه که در بیماریهای دندان مشخص است روشن نمی باشد

مشاهده شد که گسترش و عمق ضایعات پوسیدگی در گروهی که رژیم غذایی رقیق به همراه ساکارز استفاده نمودند پنج برابر بیشتر از کسانی بود که رژیم غذایی پایه به همراه ساکارز مصرف نموده بودند و گروهی که رژیم غذایی پایه به همراه نشاسته را مصرف کرده بودند میزان استرپتوکوک میوتانس آنها نسبت به گروهی که رژیم غذایی رقیق به همراه نشاسته را مصرف کرده بودند به مقدار جزئی کاهش یافته بود^(۱۴).

از این رو این تحقیق با هدف بررسی تاثیرات روزه‌داری در ماه رمضان بر روی استرپتوکوک میوتانس به عنوان عامل پوسیدگی زایی دندان و اکتینومایسس ویسکوزیس به عنوان آغاز کننده پلاک میکروبی صورت گرفت.

مواد و روشها

این تحقیق تحلیلی و روش آن مشاهده و استفاده از فرم اطلاعاتی بود. در این مطالعه ۳۰ نفر از دانشجویان دانشکده دندانپزشکی شهید بهشتی که محدوده سنی ۱۸ تا ۲۴ سال داشتند (به طور مساوی از هر دو جنس) و حداقل ۲۰ روز اول ماه رمضان را روزه گرفته بودند انتخاب شدند. این افراد از لحاظ ایندکس‌های مورد مطالعه در محدوده سلامت دهان و دندان نرمال WHO قرار داشتند^(۱۵) و تمامی آنها از لحاظ رعایت بهداشت دهان و دندان (آموزش یکسان)، نحوه مسواک زدن، خمیر دندان ثابت در دوره مطالعه، عدم استفاده از روشهای رعایت بهداشت حرفه‌ای مثل استفاده از دهانشویه، آنتی باکتریال‌ها، جرم‌گیری توسط

روی پلیکل دندان‌یافت می‌شوند که باکتریهای غالب در این مجموعه، میکروارگانیزم‌های فرصت طلب گرم مثبت مثل اکتینومایسس ویسکوزیس می‌باشند که این کلونیهای اولیه به پلیکل متصل می‌شوند^(۱۰،۱۱).

در مطالعه‌ای که توسط Miller و Beighton بر روی فلور نرمال پلاک دندان‌یافت در سال ۱۹۷۷ صورت پذیرفت، مشاهده شد که عمده‌ترین گروه میکروارگانیزمها، باکتری‌های فیلامنت دار گرم مثبت، استوانه‌ای و چندشکلی بودند که تقریباً ۹۲/۲٪ از کل باکتری‌های پلاک دندان‌یافت را تشکیل می‌دادند و از میان آنها، تقریباً ۶۲/۵٪ را اکتینومایسس ویسکوزیس تشکیل می‌داد^(۱۲).

در مطالعه‌ای که توسط Van Der Hoeven و Beckers در سال ۱۹۸۴ در مورد تاثیرات دوطرفه رژیم غذایی میزبان بر روی میزان رشد باکتری اکتینومایسس ویسکوزیس (A.V) و استرپتوکوک میوتانس (S.M) در زمان کلونیزاسیون این دو بر روی سطوح دندان‌یافت موشهای Gnotobiotic انجام شد، در ۲۴ روز بعد از آلوده نمودن موشها، اکتینومایسس ویسکوزیس در گروه‌هایی که گلوکز مصرف نمودند بیشتر دیده شد. از طرفی ساکارز نتوانست عاملی برای افزایش استرپتوکوک میوتانس باشد. همچنین در دسترس نبودن مواد غذایی موجب کاهش میکروارگانیزم‌ها شده بود^(۱۳).

در مطالعه‌ای که توسط Ericson و Johansson در سال ۱۹۸۵ در مورد اثر رژیم غذایی بر روی گسترش پوسیدگی‌ها و ترکیبات بزاق در موشها انجام شد،

تلوریت پتاسیم ۱٪ استریل اضافه شد^(۲۱-۲۳). رشد استرپتوکوک میوتانس در محیط بی‌هوازی توسط گاز پک به مدت ۴۸ ساعت در دمای ۳۷ درجه صورت پذیرفت^(۱۵). محیط اختصاصی اکتینومایسس ویسکوزیس Actinomycete Isolation Agar می‌باشد که اختصاصی شدن آن برای رشد اکتینومایسس ویسکوزیس منوط به افزودن ۱۰ mg/L مترونیسدازول و ۲۰ mg/L کادمیوم سولفات بود^(۲۵،۲۴،۳). برای رشد این میکروارگانیسم ۴۸ ساعت محیط هوازی و دمای ۳۷ درجه لازم بود^(۲۲).

تست‌های افتراقی: برای تشخیص کلونی‌های استرپتوکوک میوتانس باید تست کاتالاز آنها منفی و مانیتول و سوربیتول آنها مثبت می‌شد^(۲۴،۲۵). از طرفی اکتینومایسس ویسکوزیس توسط آنتی میکروبیال‌های انتخابی کاملاً اختصاصی می‌شد^(۳).

مطالعات تغذیه‌ای: برای بررسی رژیم غذایی نمونه‌ها، فرم‌های سه بار یاد آمد رژیم غذایی قبل از ماه رمضان و در ایام ماه رمضان توسط کارشناس تغذیه تکمیل شد که در این روش کل مواد غذایی مصرفی نمونه‌ها در سه روز متوالی ثبت می‌گردد^(۲۱-۲۶).

یافته‌ها

در این مطالعه برای اطمینان از دقت در شمارش فلور میکروبی نرمال، قبل از ماه رمضان سه مرتبه نمونه‌گیری انجام شد که میانگین آنها به عنوان فلور میکروبی پایه مورد استفاده قرار گرفت و نمونه‌گیری‌های روز اول، دهم و بیستم ماه رمضان با این فلور میکروبی پایه

دندانپزشک، عدم استفاده از داروهای آنتی‌بیوتیک و خشک‌کننده دهان و داروهای استروئیدی یا داروهای تضعیف‌کننده سیستم ایمنی در طی زمان مطالعه و ۶ ماه قبل چک شدند^(۱۶،۲) و در صورت عدم رعایت این نکات از تحقیق خارج شدند.

۲۰ روز مانده به ماه رمضان در ساعات ۹ الی ۱۲ صبح اولین نمونه‌برداری از ناحیه مید باکال دندان مولر اول پایین به صورت تصادفی از سمت چپ و راست^(۲۰،۱۲،۱۷) با کن کاغذی استریل شده در اتوکلاو صورت پذیرفته^(۱۷) سپس کن کاغذی در آبگوشت Trypticase Soy Broth (TSB) انداخته به لابراتوار انتقال داده شد^(۱۸،۱۳). تمامی این اعمال در روزهای ۱۰ روز مانده به ماه رمضان، روز قبل از ماه رمضان و همچنین در روزهای اول، دهم و بیستم ماه رمضان نیز تکرار شدند.

مراحل میکروبیولوژی: محیط‌های آبگوشت TSB حاوی نمونه‌ها پس از انتقال به لابراتوار در انکوباتور به مدت ۲۴ ساعت در دمای ۳۷ درجه نگهداری شدند^(۱۹). از هر نمونه به روش Serial dilution نمونه‌های رقیق‌تری تهیه شد^(۲۰،۱۹). بنا بر Pilot Study برای شمارش دقیق‌تر کلونی‌ها، از رقت ۰/۱ برای کشت اکتینومایسس ویسکوزیس و از رقت ۰/۰۰۱ برای کشت استرپتوکوک میوتانس استفاده شد.

برای کشت استرپتوکوک میوتانس از محیط اختصاصی Mitis Salivarius agar از محصولات Biomark استفاده شد که در حین آماده‌کردن به آن باسیتراکسین (units/mL ۰/۲) و ۱۰٪ ساکارز و در دمای ۵۵ درجه

مقایسه شدند که اختلاف معنی‌داری را از لحاظ آماری با یکدیگر اختلاف معنی‌داری را نشان ندادند (P-Value=0.01). نشان ندادند (P-Value≥0.05). از طرفی این سه نمونه نیز

جدول ۱- شاخصهای آماری تغییرات تعداد کلونی کانت استرپتوکک میوتانس و اکتینومایسس و اسکوزیس پایه با سه بار نمونه‌گیری در ماه رمضان

T	اختلاف جفت‌ها			
	میانگین خطا	انحراف معیار	میانگین	
-۰/۵۹۶	۲/۹۳۵۶۵	۱۳/۱۲۸۶۴	-۱/۷۵۰۰	جفت ۱: استرپتوکک میوتانس ۱- استرپتوکک میوتانس پایه ^۱
۰/۰۰۰	۲/۵۰۱۴۶	۱۱/۱۸۶۸۸	۰/۰۰۰	جفت ۲: استرپتوکک میوتانس ۱۰- استرپتوکک میوتانس پایه ^۲
۰/۵۳۵	۲/۸۰۱۶۸	۱۲/۲۹۹۵۰	۱/۵۰۰۰	جفت ۳: استرپتوکک میوتانس ۱- استرپتوکک میوتانس پایه ^۳
-۰/۵۱۵	۲/۲۶۲۰۱	۵/۶۴۳۸۹	-۰/۶۵۰۰	جفت ۴: اکتینومایسس و اسکوزیس ۲۰- اکتینومایسس و اسکوزیس پایه ^۴
-۰/۳۵۶	۰/۸۴۳۲۴	۳/۱۰۷۰۸	-۰/۳۰۰۰	جفت ۵: اکتینومایسس و اسکوزیس ۱۰- اکتینومایسس و اسکوزیس پایه ^۵
۰/۶۶۰	۰/۶۰۵۸۲	۲/۷۰۹۳۱	۰/۴۰۰۰	جفت ۶: اکتینومایسس و اسکوزیس ۱- اکتینومایسس و اسکوزیس پایه ^۶

جدول ۲- ضریب همبستگی بین تغییرات تعداد کلونی کانت استرپتوکک میوتانس و اکتینومایسس و اسکوزیس پایه با سه نمونه‌گیری در ماه رمضان

ضریب همبستگی	تعداد	
۰/۵۵۸	۳۰	جفت ۱: استرپتوکک میوتانس ۱- استرپتوکک میوتانس پایه ^۱
۱/۰۰۰	۳۰	جفت ۲: استرپتوکک میوتانس ۱۰- استرپتوکک میوتانس پایه ^۲
۰/۵۹۹	۳۰	جفت ۳: استرپتوکک میوتانس ۱- استرپتوکک میوتانس پایه ^۳
۰/۶۱۲	۳۰	جفت ۴: اکتینومایسس و اسکوزیس ۲۰- اکتینومایسس و اسکوزیس پایه ^۴
۰/۷۲۶	۳۰	جفت ۵: اکتینومایسس و اسکوزیس ۱۰- اکتینومایسس و اسکوزیس پایه ^۵
۰/۵۱۷	۳۰	جفت ۶: اکتینومایسس و اسکوزیس ۱- اکتینومایسس و اسکوزیس پایه ^۶

- تغییرات تعداد کلونی کانت استرپتوکک میوتانس پایه با نمونه روز ۲۰ ماه رمضان
- تغییرات تعداد کلونی کانت استرپتوکک میوتانس پایه با نمونه روز ۱۰ ماه رمضان
- تغییرات تعداد کلونی کانت استرپتوکک میوتانس پایه با نمونه روز قبل از ماه رمضان
- تغییرات تعداد کلونی کانت اکتینومایسس و اسکوزیس پایه با نمونه روز ۲۰ ماه رمضان
- تغییرات تعداد کلونی کانت اکتینومایسس و اسکوزیس پایه با نمونه روز ۱۰ ماه رمضان
- تغییرات تعداد کلونی کانت اکتینومایسس و اسکوزیس پایه با نمونه روز اول ماه رمضان

جدول ۳- شاخصهای آماری تغییرات فاکتورهای رژیم غذایی پایه با فاکتورهای رژیم غذایی در ماه رمضان

t	اختلاف جفت‌ها			
	میانگین خطا	انحراف معیار	میانگین	
۰/۳۸۳	۱/۶۹۷۲	۷/۵۹۰۰	۰/۶۵۰۰	جفت ۱: میزان چربی در ماه رمضان - چربی پایه ^۱
-۵/۵۷۱	۱/۴۰۹۱	۶/۳۰۱۸	-۷/۵۸۰۰	جفت ۲: میزان مونوساکارید در ماه رمضان - مونوساکارید پایه ^۲
-۵/۳۸۹	۱/۷۸۷۸	۷/۹۹۵۲	-۹/۶۵۰۰	جفت ۳: میزان ساکارز در ماه رمضان - ساکارز پایه ^۳
-۱/۸۱۴	۳۷/۵۱۷۳	۱۶۷/۷۸۲۳	-۶۸/۰۵۰۰	جفت ۴: میزان انرژی در ماه رمضان - انرژی پایه ^۴
-۷/۱۷۹	۴/۴۶۴۲	۱۹/۹۶۴۴	-۳۲/۰۵۰۰	جفت ۵: میزان پلی ساکارید در ماه رمضان - پلی ساکارید پایه ^۵
۱/۳۲۲	۰/۹۴۱۱	۴/۲۰۸۷	۱/۱۵۰۰	جفت ۶: میزان پروتئین در ماه رمضان - پروتئین پایه ^۶
۲/۸۳۷	۰/۵۸۱۶	۲/۶۰۱۱	۱/۶۵۰۰	جفت ۷: میزان فیبر در ماه رمضان - فیبر پایه ^۷

جدول ۴- ضریب همبستگی بین تغییرات فاکتورهای رژیم غذایی پایه با فاکتورهای رژیم غذایی در ماه رمضان

ضریب همبستگی	تعداد	
۰/۷۰۶	۳۰	جفت ۱: میزان چربی در ماه رمضان - چربی پایه
۰/۰۰۰	۳۰	جفت ۲: میزان مونوساکارید در ماه رمضان - مونوساکارید پایه
۰/۰۰۰	۳۰	جفت ۳: میزان ساکارز در ماه رمضان - ساکارز پایه
۰/۰۸۶	۳۰	جفت ۴: میزان انرژی در ماه رمضان - انرژی پایه
۰/۰۰۰	۳۰	جفت ۵: میزان پلی ساکارید در ماه رمضان - پلی ساکارید پایه
۰/۲۳۷	۳۰	جفت ۶: میزان پروتئین در ماه رمضان - پروتئین پایه
۰/۰۱۱	۳۰	جفت ۷: میزان فیبر در ماه رمضان - فیبر پایه

۱. تغییرات میزان مصرف چربی در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف چربی در ماه رمضان
۲. تغییرات میزان مصرف مونو ساکارید در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف مونو ساکارید در ماه رمضان
۳. تغییرات میزان مصرف ساکارز در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف ساکارز در ماه رمضان
۴. تغییرات میزان مصرف انرژی در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف انرژی در ماه رمضان
۵. تغییرات میزان مصرف پلی ساکارید در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف پلی ساکارید در ماه رمضان
۶. تغییرات میزان مصرف پروتئین در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف پروتئین در ماه رمضان.
۷. تغییرات میزان مصرف فیبر در ایام غیر ماه رمضان با میزان مصرف فیبر در ماه رمضان

بحث

اکتینومایسس ویسکوزیس هیچ تحقیقی در دسترس نمی‌باشد.

در سال ۱۹۸۶ Beighton و Hayday مطالعه ای در مورد تاثیر رژیم غذایی بر روی رشد باکتری های استرپتوکوک انجام دادند که در آن نمونه‌ها نوعی میمون بودند که تنها به مدت ۱۸ ساعت تحت مطالعه قرار گرفتند. در این تحقیق در دو نوع رژیم غذایی حاوی ساکارز و رژیم غذایی Fasting تغییری در میزان استرپتوکوک میوتانس دیده نشد^(۲۷). البته این مطالعه از لحاظ روش تحقیق و متغیرها بسیار با مطالعه حاضر متفاوت است و نتایج به هیچ وجه قابل مقایسه نیستند.

در سال ۱۹۸۴ Johnsson و Ericson و Steen مطالعه‌ای را در مورد تاثیر رژیم غذایی بر روی ترشحات بزاق و گسترش پوسیدگی انجام دادند و اطلاعات بدست آمده

این مطالعه در مورد تاثیر ماه رمضان بر روی رشد میکروارگانیزم‌هایی می‌باشد که می‌توانند بر روی پوسیدگی‌های دندان و بیماری‌های پریدونتال تاثیر بگذارند و از آنجا که ماه رمضان از فرائض مسلمانان می‌باشد و در اعتقاد آنها ریشه دارد و در ادیان دیگر این مراسم به این صورت اجرا نمی‌شود و همچنین اسلوب آن فرهنگی اعتقادی می‌باشد تحقیقات بسیار اندکی در این مورد انجام شده است که هیچکدام قابل مقایسه با این تحقیق نیستند و تنها رژیم غذایی Fasting را مورد مطالعه قرار داده‌اند. پس یافته‌های ما در این مطالعه با هیچ تحقیقی قابل مقایسه نمی‌باشد و از لحاظ ساختار متغیر که همان ماه رمضان است متفاوت می‌باشد.

مطالعات در مورد رژیم غذایی Fasting نیز تنها در مورد استرپتوکوک میوتانس انجام شده است و در مورد

مونوساکاریدها، دی ساکاریدها و پلی ساکاریدها در ایام ماه رمضان بیشتر شده است بدین معنی که افراد مواد قندی بیشتری مصرف نموده‌اند ولی از طرف دیگر دفعات مصرف مواد قندی در ایام ماه رمضان کاهش یافته است. در نتیجه افزایش مقدار مواد قندی مصرفی با کاهش تعداد دفعات مصرف خنثی می‌شود.

یکسری از عوامل وجود دارند که مسیر مطالعه را منحرف می‌کنند که عبارتند از تغییرات میزان بزاق و ترکیبات آن در طی ایام ماه رمضان و همچنین پاسخ سیستم دفاعی بدن در برابر این تغییرات که تمامی این متغیرها خود قابل بحث و تحقیق می‌باشند که امید است راه آغاز شده در این تحقیق ادامه یابد و ارتباطی محکم میان اعتقادات مذهبی و یافته‌های علمی برقرار شود.

نتیجه گیری

- در ایام ماه رمضان تغییری در فلور میکروبی استرپتوکوک میوتانس و اکتینومایسس ویسکوزیس مشاهده نشد.

- میزان مصرف مواد قندی در رژیم غذایی روزه‌داران افزایش یافت که این خود به تنهایی می‌تواند مشکل آفرین باشد.

در خانم‌هایی که به مدت ۸ روز رژیم استاندارد Fasting را رعایت نمودند تغییری را در میزان رشد استرپتوکوک میوتانس نشان نداد. از طرفی میزان تشکیل پلاک در این دوران افزایش یافت^(۲۸). این مطالعه از جهاتی به مطالعه فعلی نزدیک می‌باشد چون مدت زمان رژیم غذایی در آن طولانی‌تر است. از طرفی چون در ماه رمضان در زمان سحر و افطار هرگونه غذایی مصرف می‌شود پس با رژیم استاندارد Fasting کاملا متفاوت است.

در این مطالعه باکتری‌های استرپتوکوک میوتانس و اکتینومایسس ویسکوزیس در سه نوبت در محیط‌های مخصوص خود قرار داده شدند تا فلور نرمال دهان در ایام غیر ماه رمضان بدست بیاید. این فلور نرمال با سه بار نمونه‌برداری در دوران ماه رمضان مورد مقایسه قرار گرفت که در هیچ کدام از موارد تغییر معنی‌داری در میزان این دو باکتری مشاهده نشد. از طرفی این سه نمونه‌برداری انجام شده در ماه رمضان نیز تفاوتی با هم نداشتند به این معنی که ماه رمضان تغییری در فلور نرمال دهان ایجاد نمی‌کند و میزان این دو باکتری در ماه رمضان تغییری را نشان نمی‌دهند، پس دوران ماه رمضان عاملی برای افزایش میزان پوسیدگی و یا بیماری‌های پریدونتال نمی‌باشد. وقتی از جنبه تغذیه‌ای به این مطلب نگاه کنیم متوجه می‌شویم که میزان مصرف ساکارز،

References:

1. Kornman KS, Cran A, Wang HY, et al: The interleukin 1 genotype as a severity factor in adult periodontal disease. *J Dent Periodontol* 1997;24:72-77.
2. Shiloan J, Patters MR, Warning MB: The prevalence of pathogenic periodontal micro flora in healthy young adult smokers. *J Periodontol* 2000;71:562-7.
3. Manganiello AD, Socransky SS, Smit C, et al: Attempts to increase viable counts recovery of human supragingival dental plaque. *J Periodontal Res* 1977;12:107-119.

4. Listgarten MA: Microbiological testing in the diagnosis of periodontal disease. *J Periodontol* 1992;**63**:332-7.
5. Slots J: Bacteria specificity in periodontitis a summary of recent work. *J Dent* 1986;**13**:912-7.
6. Ratliff J, Stageman DCA: The dental hygienist's guide to nutritional care. 1st Ed. *WB Saunders Co.* 1998;Chap8: 268-275.
7. Socransky SS, Manganiello SD: The oral microbiota of man from birth senility. *J Periodont* 1971;**42**:485-496.
8. Krasse B: The effect of diet on the implantation of caries inducing streptococci in hamsters. *Arch Oral Bio* 1965; **10**:215.
9. Edwardsson S, Krass B: Humman streptococci and caries in hamsters fed diet with sucrose or glucose. *Arch Oral Biol* 1967;**12**:1015.
10. Fachon-Kalweit S, Elder BL, Tylor P: Antibodies that bind to fimbriae block adhesion of streptococcus sanguis to saliva coated hydroxyapatite. *J Infect Immune* 1985;**48**:617.
11. Neaman MG, Takei HH, Carranza FA: Carranza's clinical periodontology. 9th Ed. *Philadelphia by: W.B.Saunders Co.* 2002;Chap6:95-104.
12. Beiton D, Miller WA: A microbiological study of normal flora of Macropod dental plaque. *J Dent Res* 1977;**56**: 995-1000.
13. Bekers HJA, Van Der Heaven JS: The effect of mutual interaction and host diet on the growth rates of the bacteria Actinomyces Viscosis and Streptococcus Mutans during colonization of tooth surfaces in di-associated Gnotobiotic rats. *Arch Oral Biol* 1984;**29**:231-236.
14. Johnsson L, Ericson T, Bowen W: The effect of malnutrition on caries development and saliva composition in the rat. *J Dent Res* 1985;**64**:37-43.
15. World Health Organization. Oral Health Survey: *Basic methods*. 3rd Ed. Geneva: WHO 1987.
16. Okita N, Orstavik D: In vivo and In vitro studies on soft dunture materials: microbial adhesion and tests for antibacterial activity. *Dent Mater* 1991;**7**:155-160.
17. Amano A, Kishima T: Periodontopathic Bacteria in children with Down syndrome. *J Periodontol* 2000;**71**:249-255.
18. Wan AKL, Seow WK: Oral colonization of streptococcus mutans in Slx-month-old predentate infants. *J Dent Res* 2001;**80**:2060-2065.
19. Lefebvre CA, Wataha JC, Cibirka RM, Schuster GS, Parr GR: effect of triclosan on the cytotoxicity and fungal growth on a soft denture liner. *J Prosth Dent* 2001;**85**:352-6.
20. Douglas WH: Resilient soft material in dentistry. *Northwest Dent* 1979;**58**:468-470.
21. Mattos-Graner RO, Zelante F, Line RC, Mayer MP: Association between caries prevalence and clinical, microbiological and dietary variables in 1.0 to 2.5-year-old Brazilian children. *J Caries Res* 1998;**32**:319-323.
22. Kohler B, Bratthall D: Practical Method of facilitate estimation of streptococcus mutans levels in saliva. *J Clin Microbial* 1979;**9**:584-588.
23. Weinberger SJ, Wright G: Correlating streptococcus mutans with dental caries in young children using a clinical applicable method. *Caries Res* 1989;**23**:385-8.
24. Newman MG, Socransky SS: Predominant cultivable microbiota in periodontosis. *J Periodontal Res* 1977;**12**: 120-128.
25. Kornman KS, Roberson PB: Clinical and microbiological evaluation of therapy for juvenile periodontitis. *J*

26. Mazengo C, Tenouo J, Hausen H: Dental Caries in relation to diet, Siliva and cariogenic microorganisms in Tanzanians of selected age groups. *Community Dent Oral Epidemiol* 1996;**24**:169-174.
27. Beighton D, Haylay H, Walker J: The effect of fasting on the growth of bacteria streptococcus. *Arch Oral Bio* 1986;**31**:449-454.
28. Johnson I, Ericson T, Steen L: Studies on the effect of diet on saliva secretion and caries development. *J Nutr* 1984;**114**:2010-12.